

Uredništvo
in upravnništvo:
Koledvorska
ulice št. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šestdnevna peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnstvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četr leta 1 gld
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gld.,
za četr leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 154.

V Ljubljani v torek, 2. septembra 1884.

Tečaj I.

Izborne sorodnosti.

Izborna sorodnost — tako nazivajo kemiiki ono znamenito lastnost kemičnih prvin, vsled katere se jedna spaja z drugo lažje nego z vsemi ostalimi tvarinami. Posebno čudovito je, da je ta sorodnost in z njo vred tudi možnost spajanja tem večja, čim bolj se razlikujejo posamezne tvarine po svojih bistvenih lastnostih.

Toda ta zakon ni omejen le na mrtve utvore kemične retorte, vpliv njegov se razodeva tudi v vseh slučajih in oblikah javnega življenja. *Les extremes se touchent* — Skrajna nasprotja se rada združujejo. — Kateri misleči opazevalec ni imel uže prilike, uveriti se o istinitosti tega pregovora pri onih nenaravnih spojinah, s kojimi nas čestokrat iznenaduje semanji dan političnega gibanja? Nek poseben notranji nagon sili časi skrajna krila, da se približujejo, vedoma ali nevedoma, jedno drugemu. Do prave tesne zveze naravno da ne more priti; le za trenotek potrpi, prijatelj, in takoj si bodeta nenaravna zaveznika zopet srdito v laséh.

Ko se je drugod govorilo in pisalo o kemični sorodnosti med našo nemško-liberalno gospodo in radikalnim življenjem narodne stranke, majali smo i mi začudenja polni svojo neverno glavo. Stoprav čudoviti paralelizem, kateri se je o priliki notranjske volitve razodeval v izjavah radikalnih naših glasil in v zlobnih opazkah starega šaljivca „Laibacher Wochenblatt“, nas je privedl do drugega prepričanja. Ves čas pred volitvijo, odkar je bilo vprašanje Zarnikove kandidature na dnevnem redu, zasledovali smo z nemim milovanjem, kako srčno bi se kazinska garda radovala volilne zmage radikalnega varovanca. Odločno se je glasilo naših nemških zagrizenec postavilo na Zarnikovo stran; zatrjevalo je sicer sem ter tja, da se nič kaj ne briga za izid notranjske dopolnilne volitve, toda dosti večkrat je naglašalo, da mu dr. Zarnik mnogo bolj ugaja nego njegov zmerni tekmeč, in čestokrat vihtelo je svoj skrpan ščit nad za-

stopnikom „doslednjega narodnjaštva“, da bi ga ubranilo nadležnih puščic, ki so iz Kolo-dvorskih ulic se zaletavale v njegovo čestito osebo.

Mi se temu na prvi videz nerazumljivemu počenjanju nikakor nismo čudili. Baš „Wochenblattova“ taktika nasproti postojinski volitvi bi morala izpametovati naše trmoglavce, razjasniti bi jim morala dejanski položaj, kazati, kaj veleva korist slovenskega naroda. Kar ugaja strankarskim namenom Deschmann-Schreyjevega glasila, ne more biti koristno slovenskim interesom, in gorke simpatije, s kojimi so „Wochenblattovi“ prostovoljni sotrudniki kar naenkrat obsipali prej toliko sovražnega nasprotnika, govore glasneje proti radikalnemu kandidatu nego cela vrsta najrazboritejših razlogov, s kojimi bi navdušeni zagovornik zmernе stranke mogel priporočati Obrezovno volitev. Nikdo ne more izvedenim veterancem nemške ideje na Slovenskem odrekati finega razuma za aktualne razmere. Le predobro znajo, da jim vse razgrajanje, s kojim se je dr. Zarnik od nekdanj odlikoval v deželni sobani, čisto nič ne škoduje; da so naporu naših radikalcev nedolžna igrača, nemški hegemoniji nič bolj nevarna nego grom topov pri sprevedu na dan sv. Rešnjega Telesa osebni varnosti. Česar se bojé, to je obstanek sedanje, tudi Slovincem pravične vlade — in baš zato, ker so znali, da bi bila zmaga radikalne stranke na postojinskem volišči udarec za ljubljansko vlado, ker so sprevideli, da bo nebrzdana poltronerija dotičnega kandidata še čestokrat v zadrego spravila vladnega zastopnika v deželnem zboru, ker so se nadejali, da bode v svoji kratkovidnosti z njimi vred, da-si na drug način, rušil podlogo sedanji sistemi — baš zaradi tega se sedaj repenči „Laib. Wochenblatt“ ter krokodilske solze pretaka pri pogrebu notranjskega radikalizma!

Toda naši radikalni modrijani tega ne uvidevajo! Slepo tavajo za smrtnim sovražnikom narodne ideje, isti glasovi se ponavljajo

v njih žalostinkah, isti izrazi celo se usiljujejo njihovemu srdu! Celó isti napadi na naše Notranjce! Tako piše „Slovan“ v št. 36. to gorostasno, za Notranjce sila žalilno bedastost: „Konečni pouk iz poslednje volitve pa je, da vlada zmaga na Notranjskem z vsakim svojim kandidatom.“ In kakor da bi bil prepisal iz „Slovana“ izvirnika, tolaži „Laib. Wochenblatt“ svoje čitatelje z istim argumentom, rekoč: *Um übrigens auf das Resultat der Innerkriener Wahl nochmals zurückzukommen, so hat dasselbe in unsern Augen keine andere Bedeutung als die, neuerlich den Beweis hiefür erbracht zu haben, dass die Landtagswahlen in den krainischen Landgemeinden stets nur von der Regierung gemacht werden.* Pač bi jih lahko pozvali na odgovor, zakaj da prejšnje nikakor ne izbirčne nemške vlade niti poskušale niso, postaviti svoje kandidate na Notranjskem, — tako utrjena se jim je zdela notranjska zavednost — a čemu nepotrebni ta trud! Oba lista dobro znata, da sta vedoma govorila neresnico; le da je nam vsaj o tem slučaju nemško glasilo še manj zoperno, kajti od nekdanj ni bilo tal za njegove pristaše na kraškem ozemlju, njega ne veže ona tolikrat naglašana hvaležnost nasproti zvestim prijateljem narodne stvari na Notranjskem, in baš to etično dolžnost nasproti probujenemu narodu notranjskemu je „Slovan“ na tako smeli način gazil z neokretnimi nogami! Zakon izbornih sorodnostij razodeva se tudi v politiki, — žalosten dokaz temu je besedovanje „Slovanovo“ o postojinski volitvi!

Neprijetna je naloga, ukvarjati se z duševnimi proizvodi jetičnega glasila nemško-liberalne opozicije na Kranjskem. Skrbno smo se ji izogibali, dobro vedoč, da njegov glas ne odmeva v srei našega naroda. Ali jedno posebno neutemeljeno natolcevanje nas vender sili na kratek odgovor. Zadnji „L. Wochenblatt“ očita namreč „nečuveno netaktnost“ slovenskemu vladnemu organu, ker smo se drznili z odkritim veseljem pozdravljati sijajno zmago

Listek.

Vaško naključje.

Bilo je okolo Božiča, ko se je po vasi razneslo, da pride Vozabu hiša na boben.

„Tedad je vender tudi drugoverca nekaj doletelo — in ošabnost pride pred padcem, zakaj je pa nosil glavo vedno tako visoko.“ Tako in enako so govorili sosedje.

Vozab je bil edini evangelik v vasi in ni bil med kmeti dosti priljubljen. Ne le za to, da je bil druge vere, marveč tudi zaradi tega, da ni imel z nobenim sosedom družbe. Bil je vedno mračen in rajši se je izogibal ljudij, kakor da bi bil koga obiskal. Na tak način ni razžalil niti kureta.

Bival je v svoji baraki za vasjo; malo gospodarstvo je oskrbovala njegova edina hči. Žena je Vozabu umrla, ko je bila hči stara dve leti.

Vozab se ni več ženil; ni hotel pripraviti deklini mačehe, kakor je rekal. „Tudi

sam jo odgojim,“ je odgovarjal vsakemu, ko so mu prigovarjali, češ, kaj bode z otrokom? Odgojil jo je, to se zna, ali kako, kako prečudno!

Dekletu je bilo sedaj uže osemnajst let, a doslej še ni bilo na plesu. To ni šlo sosedom v glavo.

„Ravno taka posebnica bode, kakor je oča,“ so govorili možje, a vaška dekleta so trdila, da je Vozabova hči ošabna, kakor bi bila Bog vé kaj. — Fantje pak so Anico hvallili, da je zalo deklet in škoda zares, da jo stari nikamor ne pusti.

Anica se ni brigala za svet; bila je vesela in zadovoljna kakor kanarček, ki so ga imeli za oknom v kletki, s katerim sta se poskušala v petji. Oskrbovala je domačijo, robotala na polji in nje edina radost je bila, če je vzel oča kako knjigo s police in jo jel glasno čitati.

Vozab je bil strasten čitatelj, kakor večina njegovih enovercev in si je knjige celo iz mesta izposojeval; vsaj ljudje so mu to tolikokrat očitali, toda on ni hotel drugače.

Anica se je često razjokala, ako je v

kaki knjigi bilo tolikanj o ljudski nesreči napisanega.

„To vender, oča, ni resnica, da bi bilo na svetu tako malo sreče? Zakaj bi si ljudje sami življenje grenili, zakaj bi učinili tolikanj hudega?“

„Govoriš kakor neizkušeno dete, ker ne veš, kake skušnje pošilja človeku često Gospod. Vsega ne zakrivijo sami ljudje, mnogo-krat prihajajo rane, kadar se jih najmanj nadejamo. Čudna so pota Gospodova in neuganjiva njegova dela,“ poučeval je hčerko Vozab.

In prišla je rana tudi na Vozaba.

Vozab je bil dolžen nekoliko sto goldinarjev. Ta dolg je prevzel po očetu in sedaj bi imel položiti denar v teku pol leta.

A kje ga vzeti, kje najti pomoči. Vedel je, da nima v celi vasi prijatelja, ki bi mu pomagal.

Pol leta je minilo hitro, tako hitro, a Vozab — denarjev ni spravil skupaj.

Naposled je došlo do tožbe in do prodaje.

„Čez mesec torej uže ne bodeva tukaj,

vrlih štajarskih bratov nad brezobzirnim sovražnikom. Čestivredno glasilo propale „ustavaške“ stranke se dela, kakor da ne bi razumelo pomena naših besedij. Bodi mu tedaj povedano enkrat za vselej, da one neplemenite narodne mržnje mi vsaj nikdar poznali nismo. Govorec o nasprotnikih, nismo imeli v mislih nemške narodnosti. Naši izrazi merili so temveč le na ono stranko, katera v dejanskem protivi k vsem velikim tradicijam nemškega plemena širi sovražstvo med narodi, surovo napada mirne državljanke, žali zakonite pravice svojih sodeželanov ter spodkopava temelj, na kojem je sedjana staročastna avstrijska monarhija.

In da vsaj merodajni kolovodje južnoštajarskega nemštva pripadajo tej subverzivni stranki, o tem jasno pričuje njih organ, glasovita „Deutsche Wacht“, katera v svoji brezmernosti in prenapetosti uspešno tekmuje s slovstvenimi zmotami severočeskich chauvinistov pod vodstvom Krepeka, Pickerta in sličnih veljakov. Le tem junakom veljala je krepka naša beseda — in nikdar ne bodemo od nje odstopili, naj še toliko jadicuje peščica nemških hujskačev na Kranjskem in njeno glasilo „Laib. Wochenblatt“!

Toda, revše se boji, da pride vrsta tudi nanj in na njegove somišljenike, koj ko potihne razpor v narodnem taboru.

Prazne iluzije! Dokler obstoji sedanja sistema, ne bode treba resnemu slovenskemu politiku in slovenskemu novinarju ubijati se s temi čudnimi svetniki. Danes smo bili slučajno primorani — a uže nam preseda nevkusno to delo! „Umij roké si!“ pravi lady Macbeth.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovinska in obrtna zbornica imela je dne 29. avgusta t. l. redno sejo pod predsedstvom zborničnega predsednika gosp. Josipa Kušarja in v prisotnosti naslednjih gospodov zborničnih članov: Ivan Baumgartner, Ivan Nep. Horak (podpredsednik), Anton Klein, Fran Kollmann, Alfred Ledenig, Mihael Pakič, Ivan Perdan, Vaso Petričič, Josip Ribič, Fran Sark in Jarnej Žitnik.

Gosp. zbornični predsednik konstatuje za sklepčnost zadostno število navzočih članov, otvori sejo ter imenuje overovateljema današnjega zapisnika gospoda Alf. Ledeniga in Jarneja Žitnika.

Potem naznani, da mu je od c. kr. deželnega predsedstva došel naslednji dopis: „Čast imam naznanjati Vašemu blagorodju, da je po ravnokar mi došli brzojavki Nj. ekscelence gospoda glavnega pobočnika Nj. veličanstva fegm. barona Mondela Nj. veličanstva cesar blagovolilo izraziti premilostno svojo zahvalo za čestitko, katero ste v imeni trgovinske in obrtne zbornice povôdom Najvišega rojstvenega dneva izrazili.“

čez mesec izženejo tebe in mene iz hiše, kjer sva se narodila,“ tarnal je stari. „Težko me je zadela tvoja roka, o Gospod, mnogo nalagaš ti na moja ramena!“

Hčerki so privrele solze iz očij. „Kaj, bi Vam mari nihče ne posodil, oča? . . . Nekateri izmed znancev bi bil nemara vender pripravljen, mislim — kateri izmed nas evangeličanov.“

„Prav imaš, dekle, poskusil bom. Edini, ki bi mi zamogel pomagati, je Želina iz Podstrani; znanca sva od mladih nog in vedno pride k meni, kadar se pri božji službi snideva. Ga poznaš?“

„Ne poznam ga, oča.“

Naenkrat je nastalo v celi vasi začudenje, kdo je drugovercu pomagal? Za gotovo so pričakovali dražbo in marsikateri izmed kmetov se je uže radejal, da malo, toda redno gospodarstvo Vozabovo céno kupi; toda spodletelo jim je — Vozab je dolg poplačal. Ni povedal, kje je k denarjem prišel, toda oni so za gotovo ugajali, da bo to Želina iz Podstrani, tudi evangelika.

Zbornica je to izjavo stojé vzela v znanje. I. Zapisnik slednje seje se odobri.

II. Gosp. Mihael Pakič poroča o zborničnem računu in stavi naslednja predloga:

1.) Računski sklepi o zborničnem računu in penzijskem zakladu za l. 1883 se odobrijo ter se računodajalcu dá absolutorij;

2.) redno izkazan račun se v zmislu § 21. zakona z dne 29. julija 1868, drž. zak. št. 85, predloži Nj. ekscelenci trgovinskemu ministru pôtom c. kr. deželne vlade.

Predlogi se jednoglasno vzprejmó.

III. Gosp. Vaso Petričič poroča o prošnji občine Gradac za dovolitev štirih semnjev za blago in živino, in sicer v ponedeljek po sv. Valentinu, v ponedeljek po sv. Florijanu, v ponedeljek po Marijinem rojstvu in v ponedeljek po sv. Tereziji. Izmed občin so ugovarjale samo štiri, od treh občin pa niso došli nikaki pojavi. C. kr. okrajno glavarstvo v Črnomlju se je izreklo proti dovolitvi prošnje. Jednako prošnjo je vložila ta občina uže leta 1874 in 1876, a zbornica jo je tedaj odbila, ker se odnošaji od tedaj niso spremenili, stavi odsek predlog:

Zbornica naj se proti dovolitvi semnjev izreče.

Zbornica vzprejme predlog.

Gosp. Vaso Petričič poroča o prošnji podobčine Nadlesk za dva semnja za blago in živino, in sicer v 24. dan marcija in v prvi ponedeljek po sv. Janezu Nepomuku. V prošnji se omenja, da je v ložki dolini živinoreja zeló znatna in se mnogo po živini povprašuje. Prošnjo priporoča tudi c. kr. okr. glavarstvo v Logatci; tudi c. kr. okrajni zdravnik v Postojini izrekel se je na vprašanje c. kr. okrajnega glavarstva za privolitev semnjev, češ, da je živinoreja v ložkem okraju v istini na visoki stopinji. Z ozirom na to, da se je v ložkem okraju v novejšem času živinoreja povzdignila, kar je s številkami dokazano in z ozirom na to, da občine logaškega, postojinskega in kočevskega okraja niso ugovarjale, predlaga odsek:

Zbornica naj se izreče za dovolitev semnjev. Predlog se vzprejme.

(Dalje prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Volitve za deželne zборе bodo kmalu pri kraji. Veleposestniki gorenje-avstrijski volili bodo jutri svoje zastopnike; isto tako mesta in trgi solnograški. Potem so volitve končane in prične se delovanje onih deželnih zborov, kateri letos še niso bili sklicani. Gališki deželni zbor sestal se je daues. Kakor se dunajskim listom poroča, privolila je vlada v to, da se gališki zbor, čim zvrši razpravljanje o onih predmetih, kateri so preostali še od lanskega zasedanja, formalno zaključi ter precej potem otvori nova sesija.

„Ti ne zapusté drug družega,“ rekali so med seboj.

Pri Vozabu je bilo zopet vse v redu.

Anici so oči radosti gorele, ko jima je Želina sam novce prinesel. Sklonila se je in z osupljivo hvaležnostjo poljubila Želinu roko.

„Povrni vam to Bog, oča!“ je zašepetala. Še le sedaj vzel si jo je kmet v pozor.

„Kako vrlo hčer imate, Vozab! Nisem je uže videl od mladosti — vi zamorete imeti veselje z njo,“ je dostavil, ko je odšla Anica iz sobe.

„Dà, Želina, imam z njo veselje, edina tolažba mi je; dobra je, kakor je bila nje pokojna mati, če se je spominata? . . .“ Solza se je zalesketala v očesu starega moža.

Čez nekoliko tednov je prišel Želina zopet k Vozabu. Vozab se je vstrašil, ko je Želina zaželel z njim na samem spregovoriti.

„Veste, da sem uže tretje leto vdovec,“ je začel Želina. „Ne zamorem ostati dalje brez gospodinje — raznesli bi me ljudje; saj veste sami, kakó se gospodarji, ako ni nadzorstva. Utrudilo me je uže to vdovsko životarenje,

V okolici Brna obdržavali so Mladočehi prošlo nedeljo tabor, katerega se je udeležilo okolo 2000 oseb. Taboru predsedoval je dr. Sovadina. Vsi govorniki obsojali so ostro postopanje nemškega „Schulvereina“, kateremu da je le svrha potujčevanje česke dece. Slednjič sprejela se je sledeča resolucija: „Z ozirom na to, da nemški „Schulverein“ v svoje šole na nečuvén način vabi in sili česko deco, katera ni zmožna nemškega jezika in da vsled tega oni otroci duševno zaostajajo ter se na ta način dela škoda českemu narodu, zahtevamo zbrani taboriti, da klub narodnih poslancev moravskih deluje na to, da se stvari deželni zakon v obrambo naše narodnosti in da se otroci ne smejo sprejemati v šole, katerih učnega jezika niso po polnem zmožni.“

Kakor smo uže javili, bil je hrvatski sabor prošlo nedeljo s kraljevim reskriptom razpuščen. Ker koncem tega meseca izteka mandat dosedanega sabora, razpisale se bodo nove volitve na 16., 17., 18. in 19. septembra. Koncem tega meseca sklical se bode potem v novič sabor. Zanesljivi viri poročajo, da bode vlada v prihodnjem saboru imela zopet veliko večino.

Tuje dežele.

Gledé sestanka treh cesarjev poroča se „Presse“ iz zanesljivega vira, da se Nj. veličanstvo cesar Fran Josip snide s carjem ruskim v dōbi od 14. do 16. septembra. Našega cesarja spremljal bode grof Kálnoky, ruskega carja pa knez Lobanov. Zatrjuje se, da se bode sestanek vršil v Skiernivicah.

V Bruselju bila je zadnja nedeljo veličanska demonstracija proti novim šolskim zakonom. Demonstracije udeležilo se je 90 000 oseb. Deputacija predala je adresu v kraljevski palači s prošnjo, da kralj ne odobri dotičnih zakonov. Prihodnjo nedeljo bode demonstracija konservativne stranke.

Lord Northbrook in general Wolseley nastopila sta včeraj svojo pot v Egipet. Zaradi tega delajo se velike priprave za ekspedicijo v Sudan. Nil je sedaj uže toliko narasel, da morejo ladije ploviti vsaj do Dongole. Iz New-Yorka se poroča, da se v Kanadi nabirajo prostovoljci za egiptovsko ekspedicijo.

Anglija pomnožava svojo mornarico v kitajskem morju. Jeklena korveta „Canada“ in oklopnica „Dreadnought“ ste uže odpluli v Azijo. V kratkem sledil bode še oddelek angleških vojnih ladij.

Boj med Francozi in Kitajci se je zadnje dni nekako podel. Ker so tvrdnjave ob reki Min skoro vse razdejane ter tam ni več nikakega odpora, združila se bodeta sedaj oddelka Courbeta in Lépèsa ter drugod skupno postopala proti obrežnim tvrdnjavam in mestom.

sem kakor zapuščen, ker nimam kake odkritosrčne duše blizu sebe. Sem spoštovan mož, Vozab, in — rečem vam to v kratkem: Dajte mi svojo hčer za ženo! To dekle mi ne gre iz glave, ima takó dobre oči in da je vrla, tudi véim. Če bo li Anica hotela, povprašajte jo, rad jo vzamem za ženo in ji bom dober mož, kakor sem bil ranjci. Dobro tudi poskrbim za njo za slučaj svoje smrti — nu, in tako star menda še tudi nisem . . .“ dodal je nekoliko manj pogumno.

Vozab je stal kakor omračen, tako močno se je vstrašil tega predloga. Inu, vender, tako star še Želina ni bil; bil je krepák petdesetletnik in dosedaj vzoren mož, a vender se je srce Vozabu tesnobno skrčilo.

Da Anica doslej fanta ni imela, o tem je bil prepričan, ker čuval jo je, kakor oko v glavi.

Obstal je nekaj časa zamišljen, potem je rekel: „Pokličem Anico in najbolje bo, da ji to sami poveste.“

(Dalje prihodnjič.)

Dopisi.

Z Gorenjskega 1. avgusta. (Iz učiteljskih krogov.) [Izv. dop.] Ni ga menda stanu, ki bi imel toliko težnj prenašati, trpeti toliko hudega, kakor ravno stan ljudskih učiteljev. Res, da jim je po postavi od 1862. l. zasijala zarija boljše bodočnosti, res je, da se je v marsičem veliko na bolje obrnilo, a učitelj ostal je vedno le še trpin. Nikdar in nikoli se to ne bode izpremenilo, kajti, kdor se ubija z nevedno deco, temu gotovo ne cvetó rožice. In vender, kako delavni, kako požrtvovalni so bili in so naši ljudski učitelji! Uže l. 1860, ko se še nikomur na Kranjskem niti sanjalo ni o velikem preobratu na polji ljudskega šolstva, osnoval je velezaslužni starosta ljubljanskih učiteljev, gospod vodja Praprotnik, ljubljenega nam „Tovariša“, okoli katerega se je zbrala precejšnja množica zavednih in delajočih učiteljev. Njihovo delo pa je rodilo stoterni sad, ki je pripravljaval nehotoma učiteljstvo na prevažno 1869. leto. Učiteljstvo Kranjsko umelo je dobro pomen novih šolskih postav! Pojedinci in združeni delovali so na to, da se ustanovi času primerno društvo, društvo učitelju v izobraževanje in pa tudi za kratek čas po dolgem, trudapolnem delu. „Slov. učiteljsko društvo“ bilo je krščeno to dete, „Slov. učiteljsko društvo“ je sedaj oni zavod, katerega se spomina slehern učitelj, katero je storilo že toliko koristnega za naše narodno šolstvo, za naše narodno probujenje. Verna sestra temu društvu je naša „Narodna šola“, ki se je stoprav leta 1872. porodila v Idriji. Gospod Stegnar, kot nje ustanovitelj, ji je še danes predsednik in reči smemo vzgleden, delaven in požrtvovalen predsednik. — To so tedaj cvetke, ki so pognale za časa novega šolskega postavodajstva; rastle so, krepko se razvijale, in reči smemo, da so nam sedaj zavetje v vsakej nevarnosti. — „Slovensko učiteljsko društvo“ skrbi za naobražanje svojih članov, „Nar. šola“ pa oskrbuje našo šolsko mladež s potrebnim šolskim blagom.

Brez hrupa in brez vsakoje reklame delujeti omenjeni društvi vse leto dni. Odbor društva učiteljskega shaja se praviloma vsak mesec ter ukrepa o tem in onem, predsednik „Nar. šole“ pa vse leto deli pomočeh društva blaga za sto in sto revnih otrok. Vsako leto po enkrat pa zborujeti društvi, navadno meseca septembra, z obširnimi dnevnimi redom: imati svoj občni zbor. Tudi o teh zborih je polna društvena kronika najodličnejših spominov. Za časa Slovencev neprijazne vlade bila je udeležba skromna, „do jedra“ odpadli so vsi!

Žalosten čas je bil tol! Kakor pa je potegnul drug veter, prihajali so zopet „novinci“ in število vdeležencev je mogočno narastlo. Zdaj, seveda je vse drugače, nikdo se nima bati, da bi se mu tudi las ukrivil; prosto je slehernemu misliti in delati po lastnem prepričanji! Število udov je veliko. Z veseljem konstatiram to, nadejoč se, da se nikdar ne skrči. Udje pa naj porabijo vse svoje duševne sile, da se deloma izvrši društveni program: naobraževanje učiteljstva po umnih spisih, berilih itd.

Pri občnem zboru „Slov. učit. društva“ obetamo si pa veliko koristnih ukrepov, vsaj pri tolikanjem številu učiteljev, katerim se je lani pridružilo tudi mestno učiteljstvo le z malimi izjemami — in upamo, da se tudi letos udeleži — je delo razdeljeno na več osob, kojih vsaka po svoji mogočnosti stori nekaj za občno korist. Ne strašimo se ničesar, vsaj nam z lepim vzgledom stopa na čelu za našo narodno stvar osiveli, a še vedno delujoči društveni predsednik, gosp. Andrej!

In da omenim še „Nar. šole“! Koliko veselja za učitelja, ako se brezvsespšno trudi, dobiti pri kr. šolskem svetu par krajcarjev za nakup potrebnih učil revnej deci, in mu slednjič vender le pomore „Nar. šola.“ Nehvaležno bi bilo, ako bi se glušili klicu odborovemu, v katerem nas pozivlja k delu, da se ustanovi obče koristna knjižica za slovensko mladež!

Vdeležimo se torej, dragi tovariši, mnogoštevilno letošnjega občnega zboru „Slov. učit.

društva“ in „Narodne šole“. Posvetujmo se vsestransko o vseh točkah dnevnega reda in primimo potem za delo s združenimi močmi!

Trst, 1. septembra. (Izv. dop.) Delavsko podporno društvo slavilo je rojstni dan svojega protektorja cesarjeviča Rudolfa; pri tej priliki šlo je z razvito društveno zastavo ob 10. uri k maši k sv. Antonu, od koder se je v enakem redu vrnilo. To je dalo povód, da se je začelo od iredentovske strani agitirati ne le proti slovenskim društvom v Trstu, temveč tudi sploh proti Slovanom. Te vrste ljudje zahajajo v bližnjo okolico ter ščujejo ljudstvo na slovenska društva, rekoč, da bodo ta društva zakrivila, da se bode začelo okoličane sovražiti in da bo do tega prišlo, da kmalu ne bodo smeli okoličani več v mesto. V ta namen napravlja se neka peticija ali nek protest na vlado, da ne sme nikdar več dovoliti, da bi se po tržaških ulicah vila slovenska trobojnica, ker to ljudstvo laškega pokolenja draži in zna vsled take provokacije nastati nemir. Za ta protest nabirajo se uže tudi podpisi po bližnjih vaseh; in marsikateri okoličan je šel uže na limanice tem zagrizenim Lahonom. Stvar je pa tem bolj kočljiva, ker vlada v Trstu ne dovoli nobenemu društvu po mestu z razvito zastavo iti, delavskemu društvu pa se to ne more zabraniti vsako leto enkrat, ko slavi rojstni dan visokega protektorja in cesarjeviča. Laška društva pa delajo vselej pri jednaki priliki demonstracije in velikokrat se je uže primerilo, da so se vršili zapori vsled izdajskih klicev posameznih iredentarjev. Naši Lahoni se nazivljajo liberalci, pa so laži-liberalci; ako bi le mogoče bilo vdušiti vsak lojalni čut do Avstrije v Trstu, bi to koj storili. Sevéda tega ni mogoče, ker je njihovo število majhno; glavni kontingent se le iz židovskih družin nabira, ker so petični in zato lahko časnik „Indipendente“ in še druge stvari podpirajo, katere ne vzbujajo ravno domoljubnih čutov.

Angleška ladija „Iris“ pričakuje iz Angleškega svoja dva dostojanstvenika Wolseleya in Northbrooka, katera oba se podasta v Egipt, vrejati tamošnje zmedene razmere — ako jih ne bosta še bolj razmotala, kakor nekateri politiki govoré.

Cholera ante portas! tako govoré naši mestni očetje; zdravstveni odsek je pripravil vse bólnice za na kolero obolele, sluge, zdravnike in sploh vse, le kolere neče biti, akoravno se je bojé. V lazaretu pri sv. Jarneji v zalivu je vse polno parnikov, ki so došli iz raznih krajev, da tam po 21 dni ostanejo in prebijejo skušnjo, ako ni kdo okužen. O nalogah naših vojnih ladij, katere so odjadrale v vse štiri dele sveta, poročamo prihodnjič.

Razne vesti.

— (Velika vinska trta.) Hrvatski listi poročajo, da ima v Hrvatsko-Slavonski gostilničar v Ivanpolji pri Duravu vinsko trto, katera ima letos 2000 po polnem dobro razvitih grozdov. Če se vzame, da 500 grozdov dá jeden hektoliter vina, daje ta trta 4 hl. vina, in če se računí hektoliter po 8 gl., je letošnji pridelek samo te trte vreden 32 gl.

— (Umor roparja.) Glasovitega roparja Safrani Bandija, ki je dolgo časa vznemirjal razne ogerske komitate, našel je te dni nek pastir mrtvega v gozdu. Ropar je imel preklano glavo. Sumijo, da ga je umoril njegov drug, dvajsetletni Rozko Janos, ki je pozelel po kožuha in novcih starega roparja. — Umorjeni je bil 60letni stari in je prejšnja leta dolgo let „služboval“ pri tolpi Rosza Sandorjevi. Pozneje so ga vjeli in sedel je 15 let. Prišedši iz ječe, opustil je svoje roparije in se živil pošteno. Še le pred jednim letom priprišlo ga je zopet veselje po roparskem življenju in postal je vnovič strah cele okolice. — „Stara ljubezna ne zarjevi...“

— (Mnogobrojna družina.) „Celestial Empire“ poroča, da ima siamski kralj uže 263 otrok in ker je kralj še mlad, se pričakuje, da bode na konci življenja svojega imel toliko otrok kot kralj Salomon.

— (Dvojni umor.) Iz Hamburga poročajo listi z dné 25. avgusta, ker je bil v Wandsbecku somenj, imeli so tamošnji prebivalci v mnogih gostilnah ples, tako tudi v takozvanem „Marienhofu“ ne daleč od imenovanega kraja. Okolo 12. ure po noči začuli so gostje iz bližnjega gozdeka glasen klic na pomoč. Hiteli so tjà in našli strašno razmesarjeno žensko v grmovji. Trebuh ji je bil preparan do prsi in deloma prerezan tudi počez. Prenesli so ubožico v bólnico, kjer je zopet dobila zavest. Povedala je, da je doma iz Hamburga in udova z imenom Kooops; prišla se je nekoliko vedrit na ples. Tu se ji je pridružil 40letni mož in jo zvalil v bližnji gozdiček. Lopov jo je potem udaril po glavi in jo s tem omamil; kaj se je naprej zgodilo, žena ni vedela povedati. — Ob tistem času, ko so našli udovo, čuli so se tudi od druge strani žalostni klici. Nekateri gostje so hiteli za glasovi in našli so ne daleč od prvega mesta drugo žensko, ki je ječala s prerezanim vratom na tleh! — Tudi njo je bil neznan mož zvalil na prosto, kjer jo je napadel in ji prerezal vrat. Njene rane k sreči niso smrtné; udova Kooops pa je uže umrla vsled silnega razmesarjenja. — Zločinca še nemajo.

Domače stvari.

— (Slabi proroki.) Veliki daljnogled je uže pripravljen na zvezdarni „Narodne Tiskarne“, krog njega se sučejo modri zvezdogledi „Slov. Naroda“ ter horoskop stavljajo bodočemu deželnozborskemu zasedanju. V večerajšnjem uvodnem članku ugiba Methuzalem slovenskih dnevnikov, če se bode v istini vseh 25 narodnih poslancev „pod vplivom vlade tako topilo, kakor se topi maslo na solnci“; vročina se ga je polastila in v svojem parokizmu predstavlja si uže oboroženo silo, izterajočo po zagrebškem vzgledu one narodne zastopnike, koji se bodo usojali, „imeti lastno mnenje“.

V odgovor takim bolestnim sanjarim le to-le: Vlada si nikakor ne želi, da bi v deželnem zboru, v parlamentnem zastopu vojvodine kranjske, potihnila opozicija. Baš nasprotno, predobro ocenja veliko vrednost stvarne opozicije, da bi nameravala zadušiti možate pojave svobodnega mnenja deželnih zastopnikov. Ugovarjala je le neutemeljeni opoziciji *à tout prix* in tedaj ji vsakom ugaja, da bodoče zasedanje ne bode več našlo v deželni sobani onih elementov, koji so razpor in prepričevali tudi tam, kjer ga ni opravičeval predmet sam po sebi.

To je jasno, nič menj jasen je program vladni. V dveh besedah se dá izraziti: narodna sprava. Pač se vladi nikoli niti sanjalo ni, da bi v imenu te sprave se morala objemati neprizanesljivi dr. Schrey in pendant njegov v narodnem taboru, dr. Zarnik. Tudi ni pričakovala onega idiličnega soglasja, da bi „Laib. Wochenblatt“ v inseratnem delu svojim čitateljem priporočal mikavno berilo „Slovanovo“ in narobe. Uverjena pak je, da je mogoče, neoziraje se na osebne želje in težnje pomiriti prebivalstvo ter narode spraviti na podlagi zakonite enakopravnosti. „Vsakemu svoje“, to se strinja tudi z narodnim programom slovenske stranke, in nikedar se sedanja vlada ne bode protivila, ako se ta program bodi-si v konkretnih predlogih, bodi-si v splošni obliki naglašja s strani onih mož, kojim je javno mnenje izročilo častno nalogu, zastopati njegove težnje v deželnem zboru.

„Slov. Narod“ hoče svoje občinstvo begati s podobo, vzeto iz žalostne povestnice najnovjšega hrvatskega parlamentarizma. V Zagrebu pač ni narodnega nasprotja; sicer pa, hvala Bogu, pri nas vsaj v deželnem zboru nimamo takih zasleplencev, kateri bi hrepeneli po dvojljivi slavi, biti drugovi Starčevičevi na slovenskem ozemlju. Poznamo sicer posamezne vrtoglave osebe, katerim se sline cedé po lavorikah hrvatskega Therzita, toda narod naš jih ne poslušja in dokaj bode še Save poteklo doli proti vzhodu, predno da se kateri izmed te izgubljene tolpe pospné na kurulični stol v kranjski deželni sobani.

— (Državni poslanec gosp. dr. vitez Tonkli) sklical je volilce goriških kmetijskih občin na 7. dan t. m. v Sezano, kjer bo počel o svojem delovanju.

— (V pojasnilo.) V sobotnem uvodnem članku „Naše stališče in „Slovenski Narod“ omenjali smo, da so se od nasprotne stranke proti nam priterale „klasične priče“ od naučnega ministra počeni in g. Obreze doli do Janeza Lavrenčiča in bralnega društva v Zagorji“. Da se ta izraz napačno ne tolmači, naglašamo, da tu niti najmanj nismo mogli misliti na čestito osebo osebnega prijatelja, g. Ivana Lavrenčiča, kaplana postojinskega.

— (Novo društvo) se je ustanovilo v Ljubljani, kateremu je namen, pridobiti denarno svoto za napravo štirih zvonov v novi cerkvi Jezusovega srca, kateri bodo veljali do 5000 gld. Pravila, katera so se že izročila c. kr. vladi v odobrenje, določajo, da pravi ud društva postane vsak, kateri plača 5 gld. naenkrat ali v desetih obrokih. Kdor podeli kak še tako mal dar, je podpornik društva. Vsačemu se bo, ko umrje, z zvonovi brezplačno zvonilo, če tudi umrje izven Ljubljane. Društveno tajništvo oskrbuje začasno magistratni praktikant g. Avgust Erzin.

— (K avstrijskemu obrtnemu shodu,) kateri se vrši 6., 7. in 8. septembra na Dunaji, odpošlje kranjsko obrtno društvo kot svoje zastopnike, društvenega podpredsednika gosp. stavbenega mojstra Filipa Zupančiča, društvenega tajnika gospoda Matijo Kunca in odbornika gospoda Gustava Fischerja.

— („Kres.“) Obseg 1. sept. izišle 9. številke tega leposlovnega in znanstvenega spisa je: 1.) Kmetijski triumvirat. (Historičen roman.) Spisal Anton Koder. (Dalje.) — 2.) Narodne pesni iz predvorske fare. Nabral Mat. Valjavec. — 3.) Mira. Povest iz ciganskega življenja. Spisal Iv. Kr. Kás. — 4.) Na božji poti. A. Funtek. — 5.) Zrak in njegove moči v domišljiji in povesti štajarskih Slovencev. Priobčil J. Majciger. (Konec.) 6.) Jesenske pesni. -R.- — 7.) Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. (Dalje.) — 8.) Nekoliko besedic k ženskemu vprašanju. Spisala Pavlina Pajkova. — 9.) Matija Ahacelj. Spisal J. Scheinigg. 10.) Česko-poljski pisatelj Boleslav Jablonsky. Spisal Radoslav Pukl. Drobnoti.

— (Iz Kranja) nam poroča prijatelj: Toli-ke živahnosti, tolikega življenja in tako prijetnega dné, kakeršnega smo imeli pri nas včeraj, uže dolgo ne more zabilježiti kronika našega mesta. Vreme je bilo prekrasno in privabilo je obilo tujih gostov. Iz Ljubljane pripeljal se je velikanski vlak, ves natlačen narodnega občinstva, ki je hitelo udeležiti se slavnosti, katero je priredila naša čitalnica v proslavo rojstnega dné Nj. veličanstva. Veselica se je deloma vršila na dvorišči gostilne Petra Majerja mlajšega, kjer je bil postavljen gledališčni oder za peve in igralce. O predstavi ne bodem pisal dolgih kritik — omenjam le toliko, da je izbrano petje občinstvo očaralo in da je igranje naših pridnih diletantov po vsem dopadlo. Slavnostni prostor je bil bogato ozaljšan z zastavami cesarskimi in trobojnimi ter okrašen s podobo cesarjevo. Nagovori g. predsednika in slavnostnega govornika navdušili so mnogobrojne poslušalce in kropki „živio“ doneli so izmed natlačenega občinstva. Po dovršenem programu zbrali smo se v čitalniških prostorih, kjer je kmalu nastal živahen ples, trajajoč do pozne ure.

— (Čitalnica v Vipavi) bo praznovala na Malega Šmarna dan, 8. sept. t. l., slavnost 20letnega obstanka z naslednjim sporedom: 1.) Sprejem ljubljanskega „Sokola“ z vojaško godbo in zastavo in sprejem družih društev; 2.) skupni obed ob 1. uri popoldne v čitalniških prostorih, pri obedu svira vojaška godba, cena 1 gld. s pol litrom vina; 3.) ob polu 6. uri popoldne zabava in vojaška godba na čitalničnem dvorišči; 4.) ob 7. uri zvečer v čitalnični dvorani: a) Slavnostni govor, G. Rohrmann; b) A. Nedved, „Prošnja,“ poje zbor; c) „Oblaček,“ dvospev, spremlja zbor; d) J. Zajec, „V boj,“ poje zbor; e) igra: „Eno uro doktor“; f) šaljni prizor; g) ples z vojaško godbo. — Vstopnina 30 kr., sedež 30 kr., vstop k plesu 70 kr.

— (Nesreče.) Stariši, pazite na otroke! — tako pač moramo ponavljaje vsklikniti, ko nam dohajajo tolikrat poročila o nesrečah, ki nastanejo vsled premalega varstva otrok. 28. avg. padla je v Črmošnjah mala hčerka kočarja Janeza U. v potok, ki teče kacic 20 korakov oddaljen od hiše. Otrok igral se je sam in zabredel v vodo. Oče je po uro dolgem iskanji našel otroka — se vé da mrtvega. — 29. avgusta peljal se je železniški čuvaj Matej Jerše iz Otoka po državni cesti iz Malega Dobrega Polja na praznem vozu, v katerem je bil vprežen vol. Ko se zavije cesta navzdol, se je vol splasil in voznik je tako nesrečno padel raz voz, da si je zlomil vrat; čez pol ure je bil revež mrtev.

— (Požarna kronika.) Iz Kočevja se nam poroča, da je v Rupah jela dné 23. avg. goreti koč Ivana L., ko ni bilo nobenega človeka pri domu. Pogorelo je vse. Škode je blizu 300 gld. Pogorelec je bil zavarovan za 200 gld. pri banki „Slaviji“. Ogenj je nastal najbrže vsled nepredvidnosti. Baje ni bila žrjavica dovolj ugašena in tako se je ogenj pričel.

— (V sadjarski in vinarski tečaj na slapski šoli) so letos sli ti-le gospodje učitelji: Valentin Žvagen, učitelj v Radovljici; Matija Hudovernik, nadučitelj v Dobrem polji; Fran Koller, učitelj v Stalcarji na Kočevskem; Jan. Barle, učitelj v Podzemelji; Andr. Šest, nadučitelj v Metliki; Vilj. Gebauer, učitelj v Trzišči; Adalbert Ribnikar, nadučitelj v Dolenjem Logateci; Jan. Pipan, učitelj v Starem Trgu pri Ložu; Mat. Hiti, učitelj v Slavini; Oton Dic, učitelj v Šturiji; Jos. Svetina, učitelj v Šmariji; Fran Črně, učitelj na Vrhniki; Jos. Cepuder, nadučitelj v Litiji; Jan. Žirovnik, nadučitelj v Gorjah na Gorenjskem.

— (Kam vse Slovenec zajde.) Feljtonist dunajskega „Vaterlanda“ priobčuje potopisne črtice iz svojega potovanja po Atlantskem morji in pripoveduje, da je našel na kanarskem otoku Teneriffe v angleškem hotelu glavnega mesta natakarka Ljubljancana, jako korektnega mladega moža, ki je spretno govoril francoski, angleški in španjski jezik. Prej je bil v Parizu, pozneje v Londonu in sedaj živi na krasnih kanarskih otocih!

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Pariz, 2. septembra. V Tient-Sinu se govori, da se bo de Lichung-Šangu odvzel naslov velikega tajnika in podkralja.

Napolj, 2. septembra. Včeraj je tukaj umrlo okolo 20 oseb za kolero.

Madrid, 2. septembra. V Alikantu, v Novelchi se je pokazala kolera.

London, 2. septembra. „Times“ poročajo iz Pekinga z dne 2. septembra: Plakati na voglih naznaujo vojno proti Franciji. Ostro pa je prepovedano nadlegovati podanike drugih držav.

Zagreb, 1. septembra. Volitve poslanec se bodo vršile dné 16., 17., 18. in 19ega septembra. — Vlada vzela je naredbo o zakonih med židovi in kristijani nazaj, dokler se te razmere postavno ne uredé.

Belgrad, 1. septembra. Kralj Karol je včeraj zvečer odpotoval.

Rim, 1. septembra, popoldne. V naslednjih provincijah so za kolero oboleli in umrli: V Bergamu 29 bolnikov in 16 mrličev, v Campo-Basso 13 bolnikov in 2 mrliča, v Cuneo 31 bolnikov in 23 mrličev, v Genovi 26 bolnikov in 18 mrličev, izmed teh 24 bolnikov in 6 mrličev v Speciji; v Luki 3 bolniki in 1 mrlič, v Massa-Carrari 8 bolnikov in 16 mrličev, v Napolji 3 bolniki in 3 mrliči, v Parmi 4 bolniki in 1 mrlič, v Pizi 1 bolnik in 1 mrlič, v Turinu 3 bolniki in 3 mrliči.

Toulon, 31. avgusta. Dne 29. avgusta umrlo je šest oseb, izmed teh tri za kolero; dne 30. avgusta umrlo je deset oseb, izmed teh jedna za kolero.

London, 1. septembra. Čuje se, da so Kitajci v Fu-Čevu nekatere katoliške misijonarje masakrirali.

London, 1. septembra Lord Northbrook in general Wolseley sta popoldne čez Dunaj v Trst odpotovala in hočeta v saboto priti v Aleksandrijo.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 2. septembra.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.70
„ „ „ srebro	81.45
Zlata renta	104.—
5% avstr. renta	95.85
Delnice narodne banke	852.—
Kreditne delnice	297.50
London 10 lir sterling	121.50
20 frankovec	9.65 ⁵
Cekini c. kr.	5.74
100 drž. mark	59.50

Tujci.

Dné 31. avgusta.

Pri Maliči: Dr. Russi z rodbino iz Aleksandrije. — Dr. Seutsch, profesor s soprogo, iz Berlina. — Lutowsky, trgovec, z Dunaja. — Eisler, potovalec, iz Budimpešte. — Grosschedl, pivovarnik, iz Hartberga. — Bauzl, zasebnik, iz Sušice (Česko). — pl. Kossovich, zasebnica, iz Reke. — Friedrich, trgovec, iz Siska. — Dr. Gotscher, advokat s soprogo, iz Radgone.

Pri Slonu: Eder, zasebnik, iz Fürtha. — Dr. Kočovič, advokat s soprogo, iz Trsta. — Vicentini, šolski vodja s hčerjo, iz Trsta. — Kohn, trgovec, iz Siska.

Pri Tavčarji: Cairmoul, cenitelj veleposestev, z Dunaja. — Prister, trgovec, iz Trsta. — Schemerl, zasebnik, iz Trsta.

Pri Virantu: Mascon, soproga knjigovodje s sinom, z Dunaja. — Terbuhović, c. kr. polkovnik, iz Zagreba.

Umrli so:

Dné 31. avgusta. Antonija Miči, gostinja, 72 l., Emonska cesta št. 4, vodenica.

Dné 1. septembra. Mina Perovšek, delavka, 60 l., Hradeckyjeva Vas št. 19, starostno opešanje.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
1. sept.	7. zjutraj	737.14	+10.6	bzv.	megla	0.0
	2. pop.	735.68	+22.2	zpd. sl.	sk. js.	
	9. zvečer	736.87	+16.1	zpd. sl.	p. js.	

Ostane tú od nedelje 31. avgusta do 8. septembra.

V Lattermannovem drevoredu.

Največja menažerija na celem svetu.

Lastnik F. Kleeberg.

Otvorjeno od 9. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Prvikrat v Ljubljani: 1 povodnji konj, 1 nosoróg, 1 tapir, 2 slona, 15 levov, 5 prekrasnih tigrov, 2 črna pantra, rjavi in črni medvedje, pegasti pantri, leopardi, jaguari, bela lama, 30 redkih opic, 4 kače, krokodili i. t. d. — Vsak dan dve glavni predstavi: ob štirih popoldne in ob sedmih zvečer s čudovitim slonom „Jombo“, s 2 prekrasnima tigroma, 6 levi, hijenami, medvedi, volkovi, producirala se bodeta krotiteljica zverin gospod. Ema Kleeberg in slavnostni krotilec zverjadi g. K. Grail. Vsakrat je med produciranjem glavno krmenje grabežljivih zverin.

Ustoppnina: I. prostor 70 kr.; II. prostor 40 kr.; III. prostor 20 kr. (86) 2
Zdravi konji za klanje se kupujejo, da se krmijo z njimi grabežljive zverine.